

II Księga Kronik

Rozdział 15

Reformy Asy

1. Wtedy Azariasza, syna Odeda, opanował Duch Boży, 2. Wyszedł przeto naprzeciw Asy i rzekł do niego: Słuchajcie mnie, ty Aso i wy wszyscy Judejczycy i Beniaminici! Pan jest z wami, jeżeli wy jesteście z nim, a jeżeli go szukacie, pozwoli wam się znaleźć, lecz jeżeli go opuścicie i On was opuści. 3. Przez długi czas był Izrael bez prawdziwego Boga, nie miał też kapłana, który by go nauczył, i nie miał zakonu. 4. W tej swojej udręce zwrócił się do Pana, Boga izraelskiego, i szukał go, On też pozwolił im się znaleźć. 5. W tych czasach nie był bezpieczny ten, który wychodził, ani ten, który wchodził, gdyż nastąpiły wielkie zamieszki dla wszystkich mieszkańców ziem. 6. Jeden naród pokonywał drugi naród, jedno miasto drugie miasto, gdyż Bóg niepokoił ich różną udręką. 7. Lecz wy bądźcie mocni i nie opuszczajcie waszych rąk, gdyż jest nagroda za wasze uczynki. 8. Gdy Asa usłyszał te słowa i to proroctwo Azariasza, proroka, syna Odeda, poczuł się silny i usunął bałwany z całej ziemi judzkiej i z Beniamina, i ze wszystkich miast, które zdobył na pogórzu efraimskim i odnowił ołtarz Pana, który stał przed przedsionkiem Pana. 9. Następnie zebrał wszystkich Judejczyków i Beniaminitów oraz tych z Efraimitów, Manassesytów i Symeonitów, którzy jako uchodźcy przebywali u nich, gdyż przyłączyli się do niego w wielkiej liczbie z Izraelitów, widząc, że Pan, jego Bóg, jest z nim. 10. Zebrali się więc w Jeruzalemie w trzecim miesiącu piętnastego roku panowania Asy 11. I złożyli w tym dniu Panu ofiary ze zdobytego bydła, które sprowadzili, siedemset wołów i siedem tysięcy owiec, 12. Podejmując zobowiązanie, że będą szukać Pana, Boga swoich ojców, z całego serca i z całej duszy, 13. I że każdy, czy mały czy wielki, czy mężczyzna czy kobieta, który by nie szukał Pana, poniesie śmierć. 14. I złożyli donośnym głosem przysięgę Panu wśród radosnych okrzyków i dźwięku trąb i rogów. 15. I radowali się wszyscy Judejczycy z tej przysięgi, gdyż złożyli ją ze szczerego serca i ochotnie powzięli postanowienie, że będą szukać Pana, a On pozwolił im się znaleźć i udzielił im spokoju ze wszystkich stron. 16. Nawet Maakę, swoją matkę, pozbawił król Asa jej godności królowej-matki za to, że kazała sporządzić posąg dla Aszery. Asa kazał ten posąg zwalić, rozbić i spalić nad potokiem Kidron. 17. Wprawdzie świątynki na wzgórzach nie zostały usunięte z Izraela, jednak serce Asy było szczerze oddane Panu przez całe jego życie. 18. Kazał też sprowadzić do świątyni Bożej poświęcone dary swojego ojca i swoje własne dary w srebrze, złocie oraz naczynia. 19. Wojny zaś nie było aż do trzydziestego piątego roku panowania Asy.